

զար ժողովրդէն մէկն ալ ողջ չմնաց: Գայիի
թագաւորը ողջ բռնեցին բերին Յեսուայ առ-
ջէւր. եւ նա հրամայեց որ երկճիւղ փայտէ
կախեն զինքը մինչեւ իրիկուն. յետոյ փայ-

տէն վար իջեցուցին, փոսի մը մէջ ձգեցին
ու վրան քարեր նետելով մեծ բլուր մը ձե-
ւացուցին. իսկ Գայի քաղաքը հիմնայատակ
կործանեցին:

ԱՌԱԿ.

Է Ծ Ե Ի Գ Ե Ղ Ա Յ Ի .

Գեղացւոյն մէկը մէկ պարտէզ մ' ունէր,
Չէր գիտեր ինչպէս պահէր պահպանէր
Անիրաւ ագռաւներէն
Ու սըրիկայ ճընճղուկներէն.
Էջ մը բռնեց,
Վարձը կըտրեց,
Դրբաւ զինքը պահպան իւր պարտէզին.
Շիտակն ըսեմ, խօսք չըկար խեղճ իշուկին.
Կըրծօն ուտել, գողնալ, զըրկել դուռ դըրացի,
Քաւ լիցի.
Տիրոջը մէկ տերեւի չափ տըւած չուներ նա վընաս.
Թռչուններուն բան կերցընէր ըսես՝ մեղքը կըմընաս.
Բայց արի տես որ գեղացին
Իւր պարտէզէն շահ չունեցաւ այն տարին.
Ինչո՞ւ ըսես նէ, մեր էջը
Չըգիտնալով գործին աղէկն ու գէշը,
Թըռչուններուն ետեւէն վազվըռտելով անդադար՝
Կոխկըռտեր էր պարտիզին ամէն բանը իշաբար,
Այնպէս որ չէր մընացեր ամենեւին բոյս դալար,
Ոչ կաղամբ եւ ոչ բանձար:
Մարդը տեսաւ որ զուրկ մընաց տարւոյն բոլոր արգիւնքէն,
Փայտը առաւ՝ ոխը հանեց տըխմար իշուն կըռնըկէն:
Դըրացիներն որ տեսան, ամէնքն ալ օխ օխ ըսին,
Արժանի էր այդ էջը այդ ծեծին ու պատուհասին.
Նորա գործն էր այդպիսի մեծ պաշտօնը.
Նա բեռ կըրէ միայն տիրոջը տունը:
Բայց ես գիտէք ինչ կըսեմ, —
Եւ չըկարծէք թէ իշուկին տէր կ'ըլլեմ. —
Էջն յանցաւոր էր խօսք չըկայ,
Ուստի պատիժն ալ առաւ,
Բայց կարծեմ թէ յանցաւոր էր նաեւ նա
Որ պարտիզին պահպան էջ մը դըրաւ:

ՔՈՒԼՈՎ.